

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפסול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירוחן תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכתבים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייוג: *8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת נשא

ד סיון תשפ"א | גיליון מס' 367

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"ישא ה' פניו אליך" (ו, כו).

נאמר בגמ' (ברכות כ:): אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם, כתוב בתורתך: אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, והלא אתה נושא פנים לישראל, שנאמר: ישא ה' פניו אליך! אמר להם: וכי לא ישא פנים לישראל, שכתבתי להם בתורה: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך", והם מזדקקים על עצמם עד כזית ועד כביצה.

והקשה מרן פוסק הדור זצוקללה"ה:

במה שונה חומרא זו יותר משאר חומרות וסייגים שגזרו מדברי סופרים יותר משל תורה?! והלא ישנם עוד חומרות רבות אחרות שישראל מחמירים על עצמם, ובמה נתייחדה חומרא זו?!

והשיב בלשונו הזהב: אולם הענין דכאן דאע"פ שיש חומרא וחסידות לברך את שמו של הקב"ה על כזית וכביצה, הרי יש בזה קולא מצד שני, כי ידוע שהמברך ברכה לבטלה עובר על "לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא", (ולדעת הרמב"ם ומרן הש"ע הוא מהתורה, וכמו שהעלו בזה רוב האחרונים), ונמצא אם כן שיש קפידא לברך שלא לצורך, אולם רבותינו ז"ל בכל זאת לאהבת הקב"ה לברך בשמו, ציוו עלינו לברך, ולא יהא נחשב לאמירת שם שמים לבטלה ח"ו, כי לא תסור מכל אשר יורוך נאמר, והתורה הרשתה דבר זה, וא"כ תראה כמה נדחקו לברך שם ה', ועשו משוא פנים לשכינה...

ואם כן זהו שנאמר: "שנושאים פנים עד כזית ועד כביצה", רצה לומר, לא מבעיא כזית שיש בו משוא פנים, שהרי אינו חשוב אפילו אכילת עראי, אלא אפילו כביצה יש בו משוא פנים, שאינו אלא עראי.

(משוש תבל-במדבר, עמוד כח-כט).

משלחן הראשון לציון

בעל תפקיד חשוב בבטחון המדינה, שהקפיצו אותו בשבת, האם יכול לחזור לביתו?

בס"ד, ז' סיון תשפ"א, 2-1234/פ"א
לכ"ה הרב החשוב, כש"ת כה"ר נתן בן חמו שליט"א אודות מי שנמצא בצבא בא' היחידות החשובות, ולעיתים קרובות מוקפץ לבסיסו בשבת קודש, ויש בדבר משום פיקוח נפש מעל כל ספק, ושואל האם מותר לו לשוב לביתו בשבת אחר גמר תפקידו, כפי שהתירו לרופאים, התירו סופן משום תחלתן, ובמסגרת שירותו בצבא אין לו אפשרות לסרב ולא להגיע לבסיס, בשל הרגישות וצורך הדחוף בכך, ועליו לצאת בלא שיהוי, ויש בזה פיקוח נפש ממש, והאם גם במקרה כזה התירו סופן משום תחלתן.

הנה לענין רופא שהזעק לחולה שיש בו סכנה ונסע ברכבו לטפל בחולה, וכאשר סיים ביקש לחזור ולנסוע ברכבו חזרה לביתו, הדבר ברור שאסור לו לעשות כן, ואין לומר שזה בכלל מה שהתירו סופן משום תחלתן, שאם לא יחזור לא יסכים לנסוע לטפל בחולה אחר, שברדאי לא התירו באיסור דאורייתא וכמו שמוכח בגמ' ע"ש, ורק באיסור דרבנן התירו. וכן מפורש בשבולי הלקט הלכות יו"ט, ש"כ שאל רבינו אפרים את רבינו יואל הלוי, למה אנו מפשיטין הבהמה ביום טוב, לישקלי בברזי, כלומר לא יפשיטנה כדרכה. דאמרו" בפרק כל כתבי דאיטורא דאו' הוא. וליכא למימר התירו סופן משום תחלתן דלא אמרו" הכי אלא באיסור דרבנן כדמוכח בביצה. והפשט איסור מלאכה דאו' הוא. והשיב לו דהא דלא שרי אלא בברזי ה"ט משום דפסח אינו נאכל אלא בלילה וכו'. ע"ש. ונראה

בברכת התורה, יצחק יוסף הראשון לציון הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ ע"ה היתו!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

דיני ברכת שהחיינו

(מתוך חזו"ע-ברכות)

א. איתא בירושלמי (סוף קידושין), עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראתה עינו ולא אכל, (שהיה לו לברך את השי"ת בברכת שהחיינו על פרי המתחדש בכל שנה). ר' אלעזר חשש להדא שמעתתא ומצמית ליה פריטין ואכיל בהון מכל מלה חדתא דשתא.

ב. פירות האילן המורכבים מין בשאינו מינו, כגון תפוחי זהב וכיוצא בהם, והם פירות חדשים, יש לברך עליהם גם ברכת שהחיינו.

ג. אף הסומא מברך ברכת שהחיינו על פרי חדש וכיו"ב.

ד. מי שהובאו לפניו כמה מיני פירות, וכולם חדשים אצלו, ברכת שהחיינו אחת פוטרת את כולם. אולם טוב יותר לומר מראש לבני ביתו שלא יביאום אלא אחד אחד בריוח זמן של היסח הדעת ביניהם, כדי שיוכל לברך על כל אחד מהם ברכת שהחיינו.

ה. תאנים שחורות ולבנות מין אחד הן לענין ברכת שהחיינו, וכיון שבירך שהחיינו על מין אחד מהן שוב לא יברך על מין האחר.

ו. פירות הדומים זה לזה אבל בישראל בזמנים שונים, מברך על כל אחד ואחד ברכת שהחיינו. כגון קישואין ומלפפון, על כל אחד מהם צריך לברך שהחיינו. והוא הדין בפירות של מיני הדר הדומים זה לזה, כל שיש שינוי ביניהם בשם ומראה וטעם יש לברך שהחיינו על כל אחד ואחד.

ז. פרי המתחדש פעמיים בשנה, יברכו עליו שהחיינו בפעם הראשונה בלבד.

ח. כלה שמדלקת נרות בפעם הראשונה בבית בעלה החתן, אינה יכולה לברך "שהחיינו" בשעת ההדלקה, שיש בזה משום ברכה לבטלה. אלא תברך על הדלקת הנרות בלבד, ואחר כך תדליק הנרות לכבוד שבת.

ט. הרואה פיל או קוף או ינשוף, מברך עליהם: בא"י אמ"ה משנה הבריות. ומותר ללכת לגן החיות כדי לראות חיות אלה וכיו"ב ולברך עליהם ברכה זו.

מורה שבעלה הולך בגילוי הראש

[מתוך גלינות "קובץ בית יוסף"]

כה תמוז תשל"ג

לכבוד

ידידנו הדגול רב פעלים לתורה ולתעודה ר' זאב ברונר נ"י
מפקח בחינוך ממ"ד

חיפה

שלום וישע רב.

מכתבו מיום כד ניסן ש.ז. נתקבל בזמנך, ולרוב טרודתי נבצר ממני אז להשיבו, ואחר עד עתה, ומאתה הסליחה. וכעת לקחתי זמן קט ואתכבד להשיבו:

בהיות ומעיקר הדין אין איסור לאיש ללכת בגילוי ראש, כמו שכתב מרן הבית יוסף אורח חיים סימן צא, בשם מהר"ם, וכתב, "ומה שאמרו בשבת (ק"ח): תיתי לי דלא סגינא ד' אמות בגילוי הראש, זהו רק ממידת חסידות". (וכן הוא בתשב"ץ סימן תקמו). וראה עוד בתשובת מהרש"ל סימן עב. ובביאורי הגר"א. ובברכי יוסף סימן ב ועוד אחרונים [וע' ביבי"א ח"ח חאה"ח ס"א].

לפיכך מורה שמעידה על עצמה שהיא בת ישראל כשרה, ומנהיגה את ביתה באורח חיים מסורתי ע"פ תורתנו הקדושה, ולא נשמע עליה שום לזות שפתים, זולת שבעלה הוא בגילוי ראש, אין לדחותה ממשרת הוראה בבי"ס דתי, כל שהיא עצמה לובשת בצניעות ומכסה את ראשה כדת וכדין.

על כל פנים, יש לבא בדברים, ולנסות להשפיע בדרכי נועם על בעלה של המורה שיואיל לכסות ראשו כהלכת גוברין יהודאין ולא יבוש מפני המלעיגים, ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב.

בכבוד רב,

עובדיה יוסף

ראשון לציון הרב הראשי לישראל

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הספרים הם שהצילו אותנו

יום חורפי אחד, ישב מרן זיע"א כהרגלו ועסק בתורה, תנור הנפט היה דולק ומפיץ מעט חום, תוך כדי לימודו נזקק מרן לספר מסוים, בהיותו שקוע בסוגיא שלפניו קם מרן אל הספרייה ליטול את הספר שזקק לו, אך בדרכו, לא הבחין בתנור שהיה לפניו, ומבלי משים נתקל מרן בתנור והפכו הצידה...

תוך שניות ספורות החלה האש להשתולל, לשונות של אש נשלחו לכל עבר כתוצאה מהנפט שנספך לארץ. קשה היה למרן לברוח, שהרי הספרים שבחדר כה יקרים לליבו, ואיך יניח אותם כך טרף לאש המשתוללת, ניסה מרן לכבות את האש ברגליו, אך ללא הועיל...

עדינה, ביתו הבכורה של מרן זצוק"ל, שהייתה אז בגיל שמונה, הבחינה באש המשתוללת ומיד רצה החוצה ובכוחות לא לה גררה דלי מים אל תוך החדר, בבת אחת הפכה את הדלי והמים פרצו החוצה אל עבר האש המשתוללת, המים זרמו בעוצמה רבה והכריעו את לשונות האש עד שדעכו לגמרי, נס קרה, הבית ניצל משריפה!

"אבא, ברוך ה' הצלנו את הספרים" שמחה עדינה, "הצלנו את הספרים?! תהה מרן זיע"א בחייוך "לא! ביתי היקרה, הספרים הם שהצילו אותנו".

(משוש תבל).

